

færgesfart. Når sømandsskatten således skal svares også ved sejlads i danske farvande, må sømandsskattens niveau fastsættes således, at det som helhed taget ret nøje kommer til at svare til det almindelige niveau for den samlede indkomstbeskatning til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag. Dette udelukker ikke, at der også for sømænd i nærfart kan være visse fordele ved at blive inddraget under ordningen, fordele, som ikke alene ligger i, at skatten betales ved kilden, men som også følger af de regler, efter hvilke sømandsskatten af praktiske grunde er opbygget. Det særlige hensyn, som bør tages til sømænd, som sejler i udenrigsfart, er efter forslaget tilgodeset gennem indrømmelse af et særligt fradrag for disse sømænd.

Sømandsskatten, der skal omfatte både skat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter, samt folkepensionsbidrag, foreslås opkrævet i et samlet beløb og efter satser, hvis størrelse er uafhængig af, i hvilken kommune den pågældende sømand hører hjemme. Denne fremgangsmåde er dels praktisk betonet, dels bestemt af ønsket om, at sømænd, der tjenstgør på samme skib, skal svare samme skat. Fordelingen af, hvad der skal anses for kommuneskat, kirkelige afgifter samt folkepensionsbidrag, foreslås ligeledes foretaget efter enkle og skematiske regler. Medens sømandsskatten foreslås beregnet som en ligevægtsskat, vil der ved den skatteansættelse, som efter forslaget fremdeles skal finde sted i land, bl. a. for at fastlægge beskatningsniveauet for sømandens eventuelle indtægt i land og for at fastlægge hans skattepligtige indkomst til brug ved beregningen af børnetilskud, ske fradrag for den i indkomståret erlagte sømandsskat.

Der er ikke i forslaget indeholdt nogen begunstigeelse ved opgørelsen af den skattepligtige sømandsindkomst, i forslaget betegnet som indtægt om bord, udover hvad der følger af det tidligere anførte om, at der indrømmes et særligt fradrag for sømænd, der sejler i udenrigsfart. Man har således opretholdt skattepligten ikke alene vedrørende de forskellige kontante lønningsdele, hvoraf indtægten om bord kan være sammensat, men også vedrørende kostværdien om bord, og er herved på linje med, hvad der under sømandsskatteudvalgets arbejde er blevet fremført fra finsk og svensk side. Kostværdien vil imidlertid blive indregnet i de tabeller, som agtes udarbejdet, således at der ikke vil opstå noget praktisk problem for skibsføreren, idet sømandsskatten udfindes direkte på grundlag af kontantlønnen.

Når sømandsskatten skal være definitiv, må der ved udfindelsen af indkomsten om bord være adgang til at foretage de samme udgiftsfradrag som ved op-

gørelsen af den skattepligtige indkomst i land. Dette gælder i særlig grad i de mange tilfælde, hvor sømandsindtægten er sømandens eneste indkomstkilde. Hvis sømanden har indtægt i land, f. eks. indtægt af fast ejendom, vil det dog være naturligt at henføre de dertil knyttede udgifter til indtægten i land. Det foreslås, at der gives adgang til i indtægten om bord at fradrage ikke alene udgifter, som har tilknytning til erhvervelsen af indtægten om bord, men under visse betingelser også udgifter, som ikke har relation til nogen bestemt indtægtskilde, f. eks. renter af løs gæld, underholdsbidrag til frasepareret eller fraskilt ægtefælle, samt forsikringsudgifter. Vedrørende de udgifter, som er forbundet med erhvervelsen af indtægten om bord, samt enkelte andre udgiftsposter foreslås dog af praktiske grunde en meget betydningsfuld forenkling, idet de foreliggende oplysninger peger i retning af, at der inden for disse udgiftskategorier består en betydelig ensartethed med hensyn til udgifternes størrelse. Herunder henhører de udgifter, som omfattes af de almindelige regler for lønmodtagerfradrag, og sømændenes udgifter til egen arbejdsløshedsforsikring, til invalidepension i henhold til folkeforsikringsloven, til de forsikringer, for hvilke udgifterne kan fratrækkes inden for et beløb af 600 kr., bl. a. sygeforsikring, samt til kontingenter til faglige sammenslutninger. Når alle disse udgiftsposter tages under ét, må det efter de for tiden rådende forhold formodes, at de normalt ikke vil overstige 1 200 kr. årligt, og det foreslås, at der til afløsning af de individuelle fradrag indføres et standardfradrag af den angivne størrelse. Dette standardfradrag, foreslås indarbejdet i tabellerne for sømandsskat, og det reguleres ikke, selv om sømandens virkelige udgifter inden for det område, som dækkes af fradraget, afviger fra det forudsatte standardbeløb. Andre mere individuelt betonedede udgiftsfradrag, som f. eks. renter af løs gæld, kan under visse betingelser fratrækkes i indtægten om bord med de beløb, som fastsættes af de skattelignende myndigheder i hvert enkelt tilfælde. Udgifter, der er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, bør som ovenfor nævnt ikke kunne fradrages i indtægten om bord, men det foreslås dog, at der åbnes en vis adgang til lempelse af sømandsbeskatningen, såfremt der fremkommer et underskud i land.

Princippet om, at sømænd, der arbejder på samme skib, skal svare skat efter samme regler, fører til en udvidelse af de hidtil gældende regler om, hvem der skal anses for skattepligtig her i landet. De sømænd, der er bosat eller har haft fast ophold her i landet, bør undergives en beskatning, hvorved der tages hensyn til deres forsørgforhold m. v.; med denne